

РЕШЕНИЕ

№ 19342

гр. София, 09.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5586** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Д. В. П., ЕГН [ЕГН] срещу решение от 02.05.2024г., постановено по н.а.х.д. № 2453/2024г. на СРС, НО, 13 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-026316 от 31.10.2023г., издадено от началник сектор в СДВР, Отдел "Пътна полиция" СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението е постановено в противоречие на материалния закон и при допуснати процесуални нарушения. Според жалбоподателя районният съд безкритично е възприел тезата на свидетеля, за възприетото от него нарушение. Счита, че след като е навел възражения в обратен смисъл и при липса на други доказателства, които биха могли да бъдат събрани и да потвърдят или съответно отхвърлят някоя от тезите, то нарушението е останало недоказано. Прави искане за бъде отменено решението на районния съд и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за

неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Решението на Софийския районен съд е валидно, допустимо и правилно.

С Наказателно постановление № 23-4332-026316 от 31.10.2023г., издадено от началник сектор в СДВР, Отдел "Пътна полиция" СДВР на касатора, на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, за това, че на 18.10.2023г., около 20:20 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]като управлява л.а. „Ш. Р.“ с рег. [рег.номер на МПС] , на кръстовището [улица]и [улица]навлязла и преминава на забранен червен сигнал при работеща в нормален режим три секционна светофарна уредба. Нарушението било наблюдавано от полицейските служители, които съставили АУАН за извършено нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП, въз основа на който било издадено и процесното наказателно постановление.

За да потвърди НП, първоинстанционният съд е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства и по-конкретно от показанията на актосъставителя и приобщения доказателствен материал. От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, а в производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Въз основа на установената фактическа обстановка съдът е приел, че нарушението е осъществено от обективна и субективна страна, тъй като водачът не е изпълнил задължението си да съобразява поведението си със светлинните сигнали на светофарната уредба по чл.6, ал.1 от ЗДвП.

Районният съд правилно е установил фактите по делото, към които и настоящата инстанция се солидаризира, поради което няма излишно да ги повтаря.

По твърдяната в касационната жалба необоснованост на извода на СРС, че касаторът е извършил нарушението и същото е доказано, касационният съд намира следното:

Преценката на първоинстанционния съда относно установените по делото релевантни факти не подлежи на касационен контрол, доколкото при обсъждането на доказателствата не е допуснато превратно тълкуване или вътрешно противоречие и непоследователност. За да приеме, че Д. В. П., като водач на лек автомобил, не се е съобразил със светлинния сигнал на светофарната уредба, СРС е взел предвид показанията на свидетеля М.Д., които потвърждават констатациите по АУАН, възпроизведени в НП, относно светлинния режим на работа в момента на навлизане на водача в кръстовището. Касаторът не е представил доказателства и не е направил искания за събиране на такива, които да оборват този извод. Във връзка с последното следва да бъде отбелязано, че разсъжденията на жалбоподателя относно доказателствената стойност на АУАН в случая са неправилни.

Съгласно чл.189, ал.2 ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат

доказателствена сила до доказване на противното. С този принцип законът придава на АУАН значението на доказателствено средство, което може да бъде опровергано от събраните в хода на съдебното или административното дирене доказателства или да бъде изключено от доказателствения материал, ако бъде проведено успешно оспорване на качеството му на официален документ. АУАН е официален документ в частта му за извършените от и пред актосъставителя действия и в този смисъл това длъжностно лице не е свидетел на нарушението и може да бъде разпитван при евентуално оспорване на съществуването на документа, а в обстоятелствената му част АУАН е доказателствено средство, което съдът е длъжен да цени като приеме за осъществени посочените в него съставомерни факти, освен ако същите бъдат опровергани от събраните по делото доказателства, какъвто настоящия случай не е. Районният съд е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено като е събрал необходимите, относими и възможни доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото. Предвид изложеното касационният състав изцяло възприема извода на контролирания съд, че са изяснени всички обстоятелства, представляващи елементи от фактическия състав на административното нарушение.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съдържат необходимите реквизити, описанието на нарушението съответства на дадената му правна квалификация, а в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.05.2024г., постановено по н.а.х.д. № 2453/2024г. на СРС, НО, 13 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.